

En ondertussen.

Sterf ik
een hele
kleine
schildersdood

verdrink ik
in de eindeloze
poel des levens

stort ik
in de afgrond
van dit
grootse zijn

stroomt er wijn
door mijn
dichtgeslipte

aderen
rood

en slaat
het hart
op hol,

dood
vertegenwoordigd
de weelde
waarop
de eeuwigheid
opstaat

niet meer loslaat
en de toekomst
koppelt
aan het heden,

morgen
wordt boven
en gisteren
verleden.